

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Tiende Afdeling)

24. oktober 2013*

»Toldunionen og den fælles toldtarif — præferenceordning for indførsel af varer med oprindelse i stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) — artikel 16 og 32 i protokol nr. 1 i bilag V til Cotonouaftalen — indførsel af syntetiske fibre fra Nigeria til Den Europæiske Union — uregelmæssigheder i det varecertifikat EUR.1, som de kompetente myndigheder i udførselslandet har udstedt — stempelaftryk, som afviger fra det mønsteraftryk, der er blevet fremsendt til Kommissionen — efterfølgende certifikat og erstatningscertifikat — EF-toldkodeks — artikel 220 og 236 — muligheden for efterfølgende at anvende en præferencetoldsats, der ikke længere var i kraft på tidspunktet for ansøgningen om godtgørelse — betingelser«

I sag C-175/12,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Finanzgericht München (Tyskland) ved afgørelse af 16. februar 2012, indgået til Domstolen den 13. april 2012, i sagen:

Sandler AG

mod

Hauptzollamt Regensburg,

har

DOMSTOLEN (Tiende Afdeling)

sammensat af formanden for Tiende Afdeling, E. Juhász, som fungerende afdelingsformand, og dommerne A. Rosas og C. Vajda (refererende dommer),

generaladvokat: M. Wathelet

justitssekretær: fuldmægtig C. Strömholm,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 10. juli 2013,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Sandler AG ved Steuerberater H.-M. Wolfgang og ved Rechtsanwältinnen N. Harksen og R. Hannemann-Kacik

— Hauptzollamt Regensburg ved M. Brandl og C. Stephan, som befuldmægtigede

* Processprog: tysk.

— Den Helleniske Republik ved F. Dedousi, som befuldmægtiget

— Europa-Kommissionen ved L. Keppenne og B.-R. Killmann, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 16 og 32 i protokol nr. 1 i bilag V til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 (EFT L 317, s. 3) og godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 2003/159/EF af 19. december 2002 (EUT 2003 L 65, s. 27, herefter »Cotonouaftalen«), af artikel 220 og 236 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006 (EUT L 363, s. 1, herefter »toldkodeksen«), samt af artikel 889, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92 (EFT L 253, s. 1), som senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 214/2007 af 28. februar 2007 (EUT L 62, s. 6, herefter »forordning nr. 2454/93«).
- 2 Anmodningen er indgivet under en sag mellem Sandler AG (herefter »Sandler«) og Hauptzollamt Regensburg (hovedtoldkontor i Regensburg (Tyskland), herefter »HZA«) vedrørende to importafgiftsavgørelser udstedt af HZA som følge af en efterfølgende kontrol på grund af den manglende overensstemmelse mellem de stempler, som findes på varecertifikater EUR.1 (herefter »EUR.1-certifikater«) udstedt af de kompetente nigerianske myndigheder, og dem, der er meddelt af disse myndigheder til Europa-Kommissionen.

Retsforskrifter

Cotonouaftalen

- 3 Med Cotonouaftalen tildelte Den Europæiske Union på en ikke gensidig måde varer med oprindelse i gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) (herefter »AVS-staterne«) en præferencetoldbehandling. Den havde med henblik herpå opnået en undtagelse frem til den 31. december 2007 fra mestbegunstigelsesklausulen i artikel 1, stk. 1, i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel fra 1994 (GATT), som er anført i bilag 1A til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO), undertegnet i Marrakesh den 15. april 1994 og godkendt ved Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguayrundens regi (1986-1994), for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence (EFT L 336, s. 1). Denne ordning ophørte med at finde anvendelse den 1. januar 2008.
- 4 Cotonouaftalens artikel 36, stk. 3, bestemte, at de ikke-gensidige handelspræferencer, der gjaldt i henhold til fjerde konvention mellem AVS-staterne og Fællesskabet, blev opretholdt i forberedelsesperioden for alle AVS-stater på de betingelser, der var angivet i bilag V til denne aftale. Visse produkter, herunder stof med oprindelse i AVS-staterne, var følgelig fritaget for told og afgifter med tilsvarende virkning ved indførsel i Unionen. Aftalens artikel 37, stk. 1, præciserede, at forberedelsesperioden udløb senest den 31. december 2007.

- 5 Bilag V til aftalen fastsætter betingelserne for anvendelse af handelsordningen gældende i forberedelsesperioden. I henhold til bestemmelserne i protokol 1 til dette bilag om definition af begrebet »produkter med oprindelsesstatus« og metoder for administrativt samarbejde (herefter »protokol nr. 1«) er produkter med oprindelse i AVS-staterne i henhold til artikel 14, stk. 1, litra a), i protokol nr. 1 ved indførsel i Unionen omfattet af de fordele, der følger af bestemmelserne i bilag V til Cotonouaftalen, når der forelægges et EUR.1-certifikat udstedt af udførselslandets toldmyndigheder i henhold til artikel 15, stk. 1, i protokol nr. 1.
- 6 EUR.1-certifikaterne var forsynet med et stempel fra udførselslandets toldmyndigheder, idet et aftryk af de anvendte stempler i henhold til artikel 31, stk. 1, i protokol nr. 1 skulle tilsendes Kommissionen, der fremsendte de nævnte oplysninger til medlemsstaterne. Samme bestemmelse bestemte, at EUR.1-certifikaterne blev accepteret med henblik på anvendelse af præferenceordningen fra den dato, hvor Kommissionen havde modtaget de nødvendige oplysninger. Artikel 31, stk. 2, i protokol nr. 1 præciserede, at Unionen og AVS-staterne ydede hinanden gensidig bistand gennem de kompetente toldmyndigheder ved kontrollen af ægtheden af EUR.1-certifikaterne.
- 7 Artikel 23 i protokol nr. 1 bestemte, at der skulle fremlægges bevis for oprindelse for toldmyndighederne i indførselslandet i overensstemmelse med de procedurer, der gælder i det pågældende land.
- 8 Artikel 16 i protokol nr. 1 med overskriften »Efterfølgende udstedelse af varecertifikat EUR.1« havde følgende ordlyd:
- »[...] et [EUR.1-certifikat kan] undtagesvis udstedes efter udførslen af de produkter, som det vedrører, såfremt
- a) det på grund af fejltagelser, uforsætlige unkladelser eller særlige omstændigheder ikke er blevet udstedt ved udførslen, eller
- b) det over for toldmyndighederne på fyldestgørende vis godtgøres, at [EUR.1-certifikatet] er blevet udstedt, men af tekniske årsager ikke er blevet godtaget ved indførslen.
2. Ved anvendelsen af stk. 1 skal eksportøren i anmodningen anføre sted og dato for udførslen af de varer, som [EUR.1-certifikatet] vedrører, og årsagerne til sin anmodning.
3. Toldmyndighederne må kun udstede et [EUR.1-certifikat] efterfølgende, når de har kontrolleret, at oplysningerne i eksportørens anmodning er i overensstemmelse med oplysningerne i de tilsvarende dokumenter.
4. På varecertifikater EUR.1, der udstedes efterfølgende, skal anføres en af følgende påtegninger:
- »NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT«, »DÉLIVRÉ A POSTERIORI«, »RILASCIATO A POSTERIORI«, »AFGEGEVEN A POSTERIORI«, »ISSUED RETROSPECTIVELY«, »UDSTEDT EFTERFØLGENDE«, »ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ«, »EXPEDIDO A POSTERIORI«, »EMITIDO A POSTERIORI«, »ANNETTU JÄLKIKÄTEEN«, »UTFÄRDAT I EFTERHAND«.
5. Den påtegning, der er omhandlet i stk. 4, anføres i rubrikken »Bemærkninger« på [EUR.1-certifikatet].«

- 9 Artikel 18 i protokol nr. 1 med overskriften »Udstedelse af [EUR.1-certifikater] på grundlag af et tidligere udstedt eller udfærdiget bevis for oprindelse« havde følgende ordlyd:

»Når varer med oprindelsesstatus er under et toldsteds kontrol i en AVS-stat eller i [Unionen], skal det originale [EUR.1-certifikat] kunne erstattes med et andet eller flere andre certifikater med henblik på at sende alle eller nogle af varerne til et andet sted i AVS-staterne eller [Unionen]. Erstatningscertifikater EUR.1 udstedes af det toldsted, hvis kontrol varerne er undergivet.«

- 10 Artikel 32 i protokol nr. 1 med overskriften »Kontrol af beviser for oprindelse« bestemte:

»1. Efterfølgende kontrol af beviser for oprindelse foretages ved stikprøver, og i øvrigt når indførselslandets toldmyndigheder nærer begrundet tvivl om dokumenternes ægthed, de berørte varers oprindelsesstatus eller opfyldelsen af de øvrige betingelser i denne protokol.

2. Med henblik på gennemførelsen af stk. 1 skal indførselslandets toldmyndigheder returnere varecertifikatet EUR.1 eller fakturaerklæringen eller sende en kopi af disse dokumenter til udførselslandets toldmyndigheder, i givet fald med angivelse af årsagerne til, at der anmodes om kontrol. Samtlige dokumenter og oplysninger, som myndighederne er kommet i besiddelse af, og som tyder på, at angivelserne i beviset for oprindelse er ukorrekte, fremsendes til støtte for anmodningen om kontrol.

3. Kontrollen gennemføres af udførselslandets toldmyndigheder. De er i denne sammenhæng berettiget til at kræve alle oplysninger og foretage alle former for kontrol af eksportørens regnskaber eller enhver anden kontrol, som de finder hensigtsmæssig.

4. Hvis indførselslandets toldmyndigheder beslutter at suspendere præferencebehandlingen af de berørte varer, medens de afventer resultatet af kontrollen, skal de tilbyde at frigive varerne til importøren, idet de træffer de sikkerhedsforanstaltninger, de måtte finde nødvendige.

5. De toldmyndigheder, der anmoder om kontrol, skal underrettes om resultaterne af denne kontrol hurtigst muligt. Det skal klart fremgå, om dokumenterne er ægte, og om de berørte varer kan anses som varer med oprindelsesstatus i AVS-staterne [...] og opfylder de øvrige betingelser i denne protokol.

6. Hvis der i tilfælde, hvor der er begrundet tvivl, ikke foreligger svar inden ti måneder regnet fra datoen for anmodningen om kontrol, eller hvis svaret ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger til at fastslå de pågældende dokumenters ægthed eller varernes virkelige oprindelse, afslår indførselslandets toldmyndigheder at indrømme præferencebehandling, medmindre der foreligger ekstraordinære omstændigheder.

7. Hvis det af kontrolproceduren eller andre foreliggende oplysninger synes at fremgå, at bestemmelserne i denne protokol overtrædes, skal AVS-staten på eget initiativ eller efter anmodning fra [Unionen] hurtigt foretage eller lade foretage passende undersøgelser for at afsløre og forhindre sådanne overtrædelser, og med henblik herpå kan AVS-staten opfordre [Unionen] til at deltage i undersøgelsen.«

- 11 For at hjælpe indførselsmedlemsstaterne med at anvende bestemmelserne vedrørende præferencehandelsordningerne i Cotonouaftalen har Kommissionen offentliggjort et dokument med overskriften »Forklarende bemærkninger til protokol 1 til bilag V til AVS-EF-partnerskabsaftalen om definition af begrebet »produkter med oprindelsesstatus« og metoder for administrativt samarbejde« (EFT 2002 C 228, s. 2, herefter »de forklarende bemærkninger«).

12 I punkt 10, 15 og 17 i de forklarende bemærkninger findes supplerende forklaringer vedrørende artikel 16 og 32 i protokol nr. 1 og eksempler på tilfælde med angivelse af den fremgangsmåde, der skal følges.

13 Punkt 10 i de forklarende bemærkninger med overskriften »Artikel 16 – tekniske årsager« lyder således:

»Et varecertifikat EUR.1 kan afvises af »tekniske årsager«, hvis det ikke er udfærdiget i overensstemmelse med forskrifterne. Der kan i sådanne tilfælde senere fremlægges et certifikat, der er udstedt efterfølgende. Det gælder f.eks. i følgende situationer:

[...]

— manglende stempel og underskrift (rubrik 11 på EUR.1)

[...]

— [EUR.1-certifikatet] påtegnet ved brug af et nyt stempel, som der endnu ikke er givet underretning om

[...]

Fremgangsmåde

Efter at der på certifikatet er anført påtegningen »AFVIST DOKUMENT« med angivelse af grunden til afvisningen, gives certifikatet tilbage til importøren, for at han efterfølgende kan få udstedt et nyt certifikat. Toldmyndighederne kan dog eventuelt beholde en fotokopi af det afviste certifikat med henblik på en efterfølgende kontrol, eller hvis de har begrundet mistanke om svigagtig adfærd.«

14 Punkt 15 i de forklarende bemærkninger med overskriften »Artikel 32 – afvisning af præferencebehandling uden verifikation« bestemmer:

»Det drejer sig om tilfælde, hvor oprindelsesbeviset betragtes som uanvendeligt. Det gælder f.eks. i følgende situationer:

— De produkter, som [EUR.1-certifikatet] vedrører, falder ikke ind under præferenceordningen.

— Varebeskrivelsesrubrikken (rubrik 8 EUR.1) er ikke udfyldt, eller der er anført andre varer end dem, der frembydes.

[...]

Fremgangsmåde

Oprindelsesbeviset med påtegningen »UANVENDELIGT« beholdes af den toldadministration, der får det forelagt, for at undgå, at det søges brugt igen.

Når det skønnes hensigtsmæssigt, underretter indførselslandets toldmyndigheder straks udførselslandets toldmyndigheder om afvisningen.«

- 15 Punkt 17 i de forklarende bemærkninger med overskriften »Artikel 32 – begrundet tvivl« har følgende ordlyd:

»Det drejer sig her om f.eks. følgende situationer:

[...]

- manglende underskrift eller dato fra den myndighed, der har udstedt [EUR.1-certifikatet]
- identificering på varerne, emballagerne eller ledsagedokumenterne af mærker, der viser en anden oprindelse end den, der er anført på [EUR.1-certifikatet]

[...]

- det til påtegning af dokumentet anvendte stempel afviger fra det stempel, der er fremsendt aftryk af.

Fremgangsmåde

Dokumentet sendes til efterfølgende kontrol hos de udstedende myndigheder med angivelse af grunden til kontrolanmodningen. Indtil resultaterne af kontrollen foreligger, træffes der sådanne foranstaltninger, som toldmyndighederne skønner nødvendige til sikring af den told, der eventuelt skal betales.«

Toldkodeksen

- 16 Toldkodeksen er ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 450/2008 af 23. april 2008 om EF-toldkodeksen (moderniseret toldkodeks) (EUT L 145, s. 1), hvoraf visse bestemmelser er trådt i kraft den 24. juni 2008, og hvis øvrige bestemmelser er trådt i kraft den 24. juni 2013. Henset til tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen er det imidlertid toldkodeksens bestemmelser, der finder anvendelse på denne tvist.
- 17 Toldkodeksens artikel 77 vedrørte tilfælde, hvor toldangivelsen blev foretaget via edb, og bestemte, at toldmyndighederne i disse tilfælde kunne give klareren dispensation fra at skulle fremlægge ledsagedokumenter sammen med angivelsen. I sådanne tilfælde skulle disse dokumenter imidlertid stilles til rådighed for toldmyndighederne.
- 18 Toldkodeksens artikel 78 gav toldmyndighederne mulighed for at foretage en revision af angivelsen og en efterfølgende kontrol af handelsdokumenter og -data vedrørende import efter varernes frigivelse. Hvis det fremgik af den efterfølgende kontrol, at de bestemmelser, der gjaldt for den pågældende toldprocedure, var blevet anvendt på grundlag af ukorrekte eller ufuldstændige oplysninger, traf toldmyndighederne de nødvendige foranstaltninger til at få afklaret situationen under hensyntagen til de foreliggende nye oplysninger.
- 19 Toldkodeksens artikel 236, stk. 1, præciserede bl.a. vedrørende proceduren for godtgørelse af eller fritagelse for afgifter i relation til en toldskyld, som hævdes ikke at findes, følgende:
- »Godtgørelse af import- eller eksportafgifter ydes, hvis det godtgøres, at det pågældende beløb på betalingstidspunktet ikke var skyldigt efter lovgivningen, eller at beløbet er blevet bogført i strid med artikel 220, stk. 2.

[...]

Der indrømmes hverken godtgørelse eller fritagelse, hvis de omstændigheder, hvorpå betalingen eller bogføringen af et ikke-skyldigt beløb bygger, skyldes urigtigheder fra debtors side.«

- 20 I henhold til toldkodeksens artikel 247 blev de nødvendige bestemmelser for anvendelsen af den pågældende kodeks fastsat af Kommissionen.
- 21 For så vidt angår proceduren for godtgørelse af eller fritagelse for afgifter indeholdt artikel 889, stk. 1, i forordning nr. 2454/93 et vist antal bestemmelser vedrørende efterfølgende tildeling af en præferencetoldbehandling og bestemte:

»Er godtgørelses- eller fritagelsesansøgningen begrundet i, at der på datoen for antagelsen af angivelsen om varernes overgang til fri omsætning kunne anvendes en nedsat importafgift eller nulimportafgift inden for rammerne af et toldkontingent, et toldloft eller en anden toldpræferenceordning, indrømmes der kun godtgørelse eller fritagelse, såfremt følgende forhold gør sig gældende på datoen for indgivelsen af ansøgningen ledsaget af de nødvendige dokumenter:

- Når det drejer sig om et toldkontingent, må dette ikke være opbrugt.
- I andre tilfælde må den normale sats ikke være genindført.

Der ydes dog godtgørelse eller fritagelse, selv om betingelserne i foregående afsnit ikke er opfyldt, såfremt det skyldes en fejl, toldmyndighederne selv har begået, at den nedsatte importafgift eller nulimportafgiften ikke er blevet anvendt for varerne, når angivelsen om overgang til fri omsætning indeholdt alle de oplysninger og var ledsaget af alle de dokumenter, der var nødvendige, for at den nedsatte afgift eller nulafgiften kunne anvendes.«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 22 I perioden fra den 19. maj 2005 til den 11. juli 2007 indførte Sandler flere sendinger syntetiske fibre til fri omsætning i Unionen ved toldangivelser indgivet elektronisk ved hjælp af ATLAS-systemet. Hauptzollamt Hamburg-Hafen-Waltershof (hovedtoldkontor på havnen i Hamburg (Tyskland)) bragte varerne i fri omsætning på grundlag af den angivne oprindelse, nemlig Nigeria, hvilket gav mulighed for at opnå præferencetoldsatsen »nul«. Toldmyndighederne gav afkald på forelæggelse og kontrol af de i toldangivelserne anførte EUR.1-certifikater.

- 23 Ved en efterfølgende kontrol af EUR.1-certifikaterne i 2008 i henhold til toldkodeksens artikel 78 konstaterede HZA, at der på 34 EUR.1-certifikater var påført et rundt stempelafttryk med teksten »NIGERIA CUSTOMS SERVICE« og »TIN CAN ISLAND PORT.LAGOS« på stemplets rand samt teksten »ASST.COMPTROLLER o/c Export Seat Releasing Officer« i stemplets midte efter en dato. Ifølge HZA svarede dette stempelafttryk ikke til de mønsterafttryk, som de nigerianske myndigheder havde stillet til rådighed for Kommissionen i henhold til artikel 31, stk. 1, i protokol nr. 1, idet dette bestod af et svunget stempel med teksten »NIGERIA CUSTOMS SERVICE« og »EXPORT SEAT« på stemplets rand samt i stemplets midte efter en dato teksten »TINCAN PORT«:

- 24 Ifølge de oplysninger, som HZA har fremlagt for den forelæggende ret, var de af de nigerianske myndigheder fremsendte mønsterafttryk gældende fra den 1. juli 2003 til udløbet af præferenceordningen i bilag V til Cotonouaftalen, nemlig den 31. december 2007, og de nigerianske myndigheder havde ikke meddelt nogen ændringer til disse mønsterafttryk i denne periode.
- 25 Af denne grund meddelte HZA Sandler ved skrivelse af 30. april 2008, at EUR.1-certifikaterne ikke kunne anerkendes og ville blive påført bemærkningen »dokumentet ikke godkendt«. Endvidere præciserede HZA, at der skulle opkræves importtold, men at det imidlertid var muligt mod fremlæggelse af et nyt EUR.1-certifikat at få den opkrævede told godtgjort. Med to importafgiftsafgørelser af 14. maj 2008 og 3. juni 2008 foretog HZA en efteropkrævning af told med i alt 65 612,71 EUR, hvorved den lagde tredjelandstoldsatsen på 4% til grund.
- 26 Sandler fremlagde den 10. september 2008 EUR.1-certifikater forsynet med stempelafttryk, der svarede til de afttryk, der var meddelt Kommissionen, og ansøgte om godtgørelse af den told, der var betalt i henhold til de to efteropkrævninger. Disse EUR.1-certifikater var i rubrik 7 med overskriften »Bemærkninger« påført bemærkningen »being issued in replacement of EUR.1 [...]« (»udstedt til erstatning af EUR.1 [...]«) samt en henvisning til dato og nummer på de EUR.1-certifikater, der var blevet afvist af HZA.
- 27 Ved afgørelse af 22. september 2008 afviste HZA denne godtgørelse med den begrundelse, at efterfølgende tildeling af præferenceordning i henhold til artikel 889, stk. 1, i forordning nr. 2454/93 alene kan finde sted, hvis den ansøgte præferencetold stadig var i kraft på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om godtgørelse. Da den præferenceordning, der er fastsat i Cotonouaftalen, var udløbet den 31. december 2007, var der ikke længere fastsat nogen præferencetold for varer indført fra Nigeria efter den 1. januar 2008.
- 28 Sandler havde endvidere ansøgt om godtgørelse for told efter billighedshensyn i henhold til toldkodeksens artikel 239. Denne ansøgning blev ligeledes afslået af HZA ved afgørelse af 23. februar 2009.

- 29 Sandler indgav klager over disse to afgørelser fra HZA, som begge blev forkastet. Sandler anlagde derefter sager til prøvelse af hver af disse to afgørelser om afvisning ved den forelæggende ret. Disse sager er blevet forenet af nævnte ret.
- 30 Sandler har ved den forelæggende ret gjort gældende, at en unøjagtighed i et EUR.1-certifikat udstedt af toldmyndighederne i et tredjeland inden for rammerne af det administrative samarbejde skal betragtes som en fejl, som den erhvervsdrivende ikke kunne opdage. Sidstnævnte er således ikke pålagt nogen kontrolfunktion, så meget desto mere som det ikke er fastsat, at det nødvendige mønsteraftryk kan konsulteres hos toldmyndighederne i indførselslandet. Sandler har i øvrigt gjort gældende, at de oprindelige EUR.1-certifikater var udformet korrekt rent materielt, og at der alene var anvendt et forkert stempel. Selskabet har anført, at det således ikke drejer sig om ugyldige EUR.1-certifikater. Ved at anvende et forkert stempel har de nigerianske myndigheder blot begået en formel fejl, som de efterfølgende har rettet ved efterfølgende at udstede rettede EUR.1-certifikater.
- 31 Ved den forelæggende ret har Sandler anført, at i stedet for at anvende proceduren i artikel 16 i protokol nr. 1 skulle der have været foretaget en efterfølgende kontrol med EUR.1-certifikaterne i henhold til artikel 32 i denne protokol, for så vidt som de oprindelige EUR.1-certifikater udstedt af de kompetente myndigheder i en stat, der deltager i Cotonouaftalen, ikke kunne annulleres ensidigt uden deltagelse af myndighederne i denne stat. I tilfælde af afvisning af et EUR.1-certifikat på grundlag af artikel 16 i protokol nr. 1 er varernes præferenceoprindelsesstatus ubestridt, og det er alene den forskriftsmæssige udstedelse af EUR.1-certifikaterne, der af interne administrative årsager er problematisk. For så vidt som HZA ikke har indgivet en ny anmodning om efterfølgende kontrol i henhold til artikel 32 i protokol nr. 1, skal det konstateres, at der ikke forelå nogen tvivl om ægtheden af attestationen for præferenceordningen.
- 32 HZA har i det væsentlige anført, at artikel 16 i protokol nr. 1 finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, fordi de originale EUR.1-certifikater bar et stempel, som klart afveg fra de mønsteraftryk, som de nigerianske myndigheder havde stillet til rådighed. De tekniske fejl omhandlet i artikel 16 i protokol nr. 1 vedrørte alvorligere fejl end dem, der er omhandlet i denne protokols artikel 32. HZA har endvidere anført, at det stempel, der er anvendt i denne sag, fuldstændig afveg fra de fremlagte mønsteraftryk og ikke havde nogen lighed med disse, hvorfor det ikke drejer sig om en »afvigelse« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i punkt 17 i de forklarende bemærkninger i forhold til det fremlagte mønsteraftryk, som begrundet en tvivl med hensyn til EUR.1-certifikatets ægthed. Forskellen mellem de stempelafttryk, som er omhandlet i hovedsagen, og de mønsteraftryk, som de nigerianske myndigheder har meddelt, er på dette punkt væsentlig, hvorfor anvendelsen af præferencetolden ikke kan komme i betragtning.
- 33 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at for at behandle den sag, der er indbragt for den, er det afgørende at vide, om HZA med rette kunne give afslag på Sndlers ansøgning om godtgørelse, på grund af at en godtgørelse i henhold til artikel 889 i forordning nr. 2454/93 alene kan tildeles, hvis den præferencesats, som var gældende på det tidspunkt, hvor varerne blev bragt i fri omsætning, stadig finder anvendelse på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen om godtgørelse. Hvis artikel 889 i forordning nr. 2454/93 ikke er til hinder for en godtgørelse under sådanne omstændigheder, rejser der sig det spørgsmål, om myndighederne i en medlemsstat uden at udstede en formel anmodning om efterfølgende kontrol i henhold til artikel 32 i protokol nr. 1 kan kontrollere og/eller afvise et EUR.1-certifikat udstedt af en AVS-stat, når toldmyndighederne i denne stat har anvendt et andet stempel end det, som er blevet stillet til rådighed for Kommissionen, og således på eget initiativ give importøren afslag på tildeling af en præferencetold.

34 Under disse omstændigheder har Finanzgericht München besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

- »1) Skal artikel 889, stk. 1, første afsnit, andet led, i [forordning nr. 2454/93] fortolkes således, at den kun omhandler en ansøgning om godtgørelse i de tilfælde, hvor en vare først er overgået til fri omsætning med anvendelse af tredjelandstoldsatsen, og det først senere viser sig, at der på det tidspunkt, hvor toldangivelsen blev antaget, egentlig gjaldt en nedsat toldsats eller toldfrihed (her præferencetoldsats), der dog allerede var udløbet, da ansøgningen om godtgørelse blev indgivet, med den følge, at det ikke over for en erhvervsdrivende, der har søgt om godtgørelse, kan gøres gældende, at en tidsbegrænset præferenceordning er udløbet, såfremt der ved toldbehandlingen er blevet indrømmet en præferencetoldsats, som toldforvaltningen først i forbindelse med en efteropkrævning nægter at anvende og i stedet lægger tredjelandstoldsatsen til grund?
- 2) Skal artikel 16, stk. 1, litra b), og/eller artikel 32 i protokol nr. 1 [...] fortolkes således, at når udførselsstaten har påtegnet et [EUR.1-certifikat] med et stempelaftryk, der afviger fra det mønsteraftryk, der er fremsendt til Kommissionen, kan indførselsstatens toldmyndigheder i tilfælde af tvivl behandle denne afvigelse som en teknisk mangel som omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra b), i protokol nr. 1 [...] og hermed uden medvirken af udførselsstatens toldmyndigheder erklære [EUR.1-certifikatet] for ugyldigt?
- 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende:
  - a) Finder artikel 16, stk. 1, litra b), i protokol nr. 1 [...] også anvendelse, såfremt den tekniske mangel ikke opdages straks ved indførslen, men først ved toldmyndighedernes efterfølgende kontrol?
  - b) Kan artikel 16, stk. 4 og 5, i protokol nr. 1 [...] fortolkes således, at en teknisk mangel er afhjulpet, såfremt et efterfølgende udstedt [EUR.1-certifikat] i rubrikken »Bemærkninger« ikke ordret er påført en af de i artikel 16, stk. 4, i protokol nr. 1 [...] anførte påtegninger, men en påtegning, der som resultat bringer til udtryk, at præferencebeviset er udstedt efterfølgende?

4) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende:

Skal toldkodeksens artikel 236, stk. 1, fortolkes således, at der efter loven ikke skyldes nogen importafgifter, som derfor med urette er blevet opkrævet i henhold til toldkodeksens artikel 220, stk. 1, såfremt de oprindeligt anvendte [EUR.1-certifikater] ikke uden udførselsstatens toldmyndigheders medvirken måtte erklæres ugyldige af indførselsstatens toldmyndigheder?

5) Er det også i det tilfælde, at der efterfølgende er indgivet et [EUR.1-certifikat] udstedt i henhold til artikel 16 i protokol nr. 1 [...], på grund af artikel 889 i [forordning nr. 2454/93] kun muligt at få godtgjort efteropkrævede og betalte importafgifter, såfremt præferencetoldsatsen stadig gælder på det tidspunkt, hvor ansøgningen om godtgørelse indgives?»

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

35 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 889, stk. 1, første afsnit, andet led, i forordning nr. 2454/93 skal fortolkes således, at den er til hinder for en ansøgning om godtgørelse af told, når der er blevet ansøgt om og tildelt en toldpræferenceordning ved varernes overgang til fri omsætning, og det først er senere, i forbindelse med en efterfølgende

undersøgelse foretaget efter udløbet af toldpræferenceordningen og genindførelsen af den normale told, at indførselslandets myndigheder har foretaget efteroprævning af forskellen i forhold til den told, der finder anvendelse på varer med oprindelse i tredjelande.

- 36 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at som den forelæggende ret har bemærket i sin anmodning om præjudiciel afgørelse, omfatter undtagelsen fra anvendelse af toldkodeksens artikel 236, som er fastsat i artikel 889, stk. 1, første afsnit, andet led, i forordning nr. 2454/93, i henhold til sidstnævnte bestemmelses ordlyd alene de tilfælde, hvori en vare bringes i fri omsætning med anvendelse af den normale told, men hvor det efterfølgende viser sig, at en nedsat toldsats eller endog en toldfritagelse kunne have været påberåbt i henhold til f.eks. en præferenceordning.
- 37 I en situation som den i hovedsagen omhandlede forholder det sig følgelig således, at når der er blevet ansøgt om og tildelt en toldpræferenceordning ved varernes overgang til fri omsætning, og det først er senere i forbindelse med en efterfølgende undersøgelse foretaget efter udløbet af toldpræferenceordningen og genindførelsen af den normale told, at myndighederne i indførselslandet har foretaget en oprævning af forskellen i forhold til den told, der fandt anvendelse på varer med oprindelse i tredjelande, kan artikel 889, stk. 1, første afsnit, andet led, i forordning nr. 2454/93 ikke være til hinder for en ansøgning om godtgørelse af den pågældende forskel.
- 38 Følgelig skal det første præjudicielle spørgsmål besvares med, at artikel 889, stk. 1, første afsnit, andet led, i forordning nr. 2454/93 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en ansøgning om godtgørelse af told, når der er blevet ansøgt om og tildelt en toldpræferenceordning ved varernes overgang til fri omsætning, og det først er senere i forbindelse med en efterfølgende undersøgelse foretaget efter udløbet af toldpræferenceordningen og genindførelsen af den normale told, at indførselslandets myndigheder har foretaget efteroprævning af forskellen i forhold til den told, der finder anvendelse på varer med oprindelse i tredjelande.

Det andet spørgsmål og første del af det tredje spørgsmål

- 39 Med det andet spørgsmål og første del af det tredje spørgsmål, som behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 16, stk. 1, litra b), og artikel 32 i protokol nr. 1 skal fortolkes således, at hvis det under en efterfølgende kontrol viser sig, at et stempel, som ikke svarer til det mønsteraftryk, som er meddelt af udførselslandets myndigheder, er blevet anvendt på EUR.1-certifikatet, kan indførselslandets toldmyndigheder afvise dette certifikat og give det tilbage til importøren med henblik på at give denne mulighed for at opnå udstedelsen af et efterfølgende certifikat på grundlag af artikel 16, stk. 1, litra b), i protokol nr. 1 frem for at iværksætte proceduren i denne protokols artikel 32.
- 40 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at i henhold til artikel 14, stk. 1, litra a), i protokol nr. 1 var forelæggelse af et EUR.1-certifikat udstedt af udførselslandets toldmyndigheder en forudgående processuel betingelse for, at varer med oprindelse i AVS-staterne kunne for adgang til ordningen indført ved bilag V til Cotonouaftalen.
- 41 Artikel 31, stk. 1, i protokol nr. 1 bestemte i øvrigt, at EUR.1-certifikaterne skulle være forsynet med et stempel fra udførselslandets toldmyndigheder, og at der skulle tilsendes Kommissionen aftryk af de anvendte stempler, som Kommissionen sendte videre til medlemsstaterne. I henhold til andet afsnit af denne bestemmelse blev EUR.1-certifikaterne accepteret med henblik på anvendelse af præferenceordningen fra den dato, hvor Kommissionen modtog de nødvendige oplysninger.

- 42 Det er ubestridt, at de stempler, der er påført de i hovedsagen omhandlede EUR.1-certifikater, åbenlyst ikke var i overensstemmelse med de mønsteraftryk, der var meddelt Kommissionen af de nigerianske myndigheder, idet disse mønsteraftryk var gældende fra den 1. juli 2003 og frem til udløbet af præferenceordningen i bilag V til Cotonouaftalen, nemlig den 31. december 2007, uden at de nigerianske myndigheder i mellemtiden havde meddelt nogen ændringer.
- 43 Det følger heraf, at i henhold til artikel 31, stk. 1, andet afsnit, i protokol nr. 1 kan indførselslandets myndigheder under alle omstændigheder ikke godkende EUR.1-certifikater som de i hovedsagen omhandlede.
- 44 Hvad angår den fremgangsmåde, som indførselslandets myndigheder skal følge i et sådant tilfælde, indeholder protokol nr. 1 ingen bestemmelser, som udtrykkeligt afgrænser de respektive anvendelsesområder for proceduren i denne protokols artikel 16 på den ene side og proceduren i dens artikel 32 på den anden side. Protokollen synes således at tillade en vis skønsmargin for indførselslandets myndigheder.
- 45 Valget mellem disse to procedurer skal foretages, idet der ud over reglerne i protokol nr. 1 og de forklarende bemærkninger tages hensyn til alle sagens konkrete omstændigheder, herunder de faktiske omstændigheder.
- 46 De forklarende bemærkninger, der, skønt de ikke er bindende for medlemsstaternes myndigheder, dog udgør et nyttigt redskab med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af bestemmelserne i protokol nr. 1, indeholder i øvrigt heller ikke nogen anvisninger i denne forbindelse.
- 47 Punkt 10 og 17 i de forklarende bemærkninger kan således vejlede om fremgangsmåden for en myndighed, som står over for en ulighed mellem de stempler, der er anvendt i forhold til de meddelte mønsteraftryk. Punkt 10 i de forklarende bemærkninger anbefaler i tilfælde af anvendelsen af »et nyt stempel, som der endnu ikke er givet underretning om«, at certifikatet gives tilbage til importøren, for at han efterfølgende kan få udstedt et nyt certifikat i henhold til artikel 16, stk. 1, litra b), i protokol nr. 1. Derimod foreslår punkt 17 i de forklarende bemærkninger, i tilfælde af at det anvendte stempel »afviger fra det stempel, der er fremsendt aftryk af«, at certifikatet sendes til efterfølgende kontrol hos udførselslandets udstedende myndigheder i henhold til artikel 32 i protokol nr. 1.
- 48 Det skal imidlertid bemærkes, at punkt 10 i de forklarende bemærkninger henviser til muligheden for en parallel anvendelse af bestemmelserne i artikel 16, stk. 1, og artikel 32 i protokol nr. 1 og bekræfter følgelig, at i modsætning til hvad Kommissionen har gjort gældende i sit skriftlige indlæg, udelukker anvendelsesområdet for disse to bestemmelser ikke gensidigt hinanden. Punkt 10 bestemmer således, at indførselslandets myndighed, som giver et afvist certifikat tilbage til importøren med henblik på at give ham mulighed for at anmode om udstedelse af et nyt certifikat i henhold til artikel 16, stk. 1, i protokol nr. 1, beholder en fotokopi af det afviste certifikat bl.a. med henblik på »en efterfølgende kontrol« i henhold til artikel 32 i protokol nr. 1.
- 49 Det fremgår af en fast retspraksis, at det administrative samarbejde, som er indført ved en protokol, der i et bilag til en aftale mellem Unionen og et tredjeland fastsætter bestemmelser om varers oprindelse, er baseret på gensidig tillid mellem indførselsmedlemsstatens myndigheder og udførselslandets myndigheder, og at det samarbejde, som følger af en protokol vedrørende varers oprindelse, således kun kan fungere, såfremt indførselsstaten lægger de afgørelser til grund, der lovligt er truffet af udførselsstaten (jf. dom af 15.12.2011, sag C-409/10, Afasia Knits Deutschland, Sml. I, s. 13331, præmis 28 og 29 samt den deri nævnte retspraksis).
- 50 Kravet om et gensidigt samarbejde bringes imidlertid ikke i fare ved den omstændighed, at protokol nr. 1 efter omstændighederne tillader indførselslandets myndigheder et valg mellem procedurerne i denne protokols artikel 16 og 32. I modsætning til hvad Sandler og Kommissionen har gjort gældende, nødvendiggør begge disse procedurer således udførselslandets myndigheders medvirken,

idet den eneste forskel ligger i spørgsmålet om, hvorvidt disse myndigheder kontaktes af indførselslandets myndigheder i henhold til artikel 32 i protokol nr. 1 eller af importøren i henhold til artikel 16, stk. 1, i protokol nr. 1. I begge tilfælde er det først efter indgriben fra udførselslandets myndigheder, at varerne med oprindelse i den pågældende AVS-stat kan godkendes under den ordning, der er indført ved bilag V til Cotonouaftalen. I henhold til artikel 16 i protokol nr. 1 var det udførselslandets myndigheder, der efter undersøgelse af de oplysninger, der var anført i eksportørens anmodning, kunne udstede et efterfølgende EUR.1-certifikat. Kontrollen fastsat i nævnte protokols artikel 32 blev på samme måde gennemført af udførselslandets myndigheder med henblik på at bekræfte ægtheden af EUR.1-certifikaterne og varernes oprindelse.

- 51 I øvrigt skal Kommissionens argument om, at det alene er, når indførselslandets myndigheder formoder, at der findes nye stempler, og regner med, at den vil blive underrettet herom af tredjelandet, at disse myndigheder kan afvise EUR.1-certifikatet, mens de, hvis de ikke mener, at de vil blive underrettet om nye stempler, ikke har andre muligheder end at indlede proceduren med efterfølgende kontrol i henhold til artikel 32 i protokol nr. 1, afvises. Det vil således være umuligt i praksis for indførselslandets myndigheder at sondre mellem disse to tilfælde på en brugbar måde.
- 52 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt indførselslandets myndigheder – i et tilfælde, hvor en ulighed mellem stemplerne som den i hovedsagen omhandlede ikke opdages direkte ved indførslen, men først under en efterfølgende kontrol – stadig kan afvise et EUR.1-certifikat og pålægge importøren at overholde proceduren i artikel 16, stk. 1, litra b), i protokol nr. 1, skal det præciseres, at begrebet »indførsel« i denne bestemmelses forstand, som Kommissionen har anført, skal forstås i vid forstand og dækker således i princippet hele perioden, frem til alle importørens forpligtelser er ophørt.
- 53 I henhold til artikel 32 i protokol nr. 1 skal beviset for oprindelsen således fremlægges for toldmyndighederne i henhold til de procedurer, som gælder i indførselslandet, hvilket i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede bl.a. betyder i henhold til toldkodeksen.
- 54 Toldkodeksens artikel 77, stk. 2, bestemte i denne henseende, at når toldangivelsen blev foretaget via edb, som det er tilfældet i hovedsagen, kunne toldmyndighederne acceptere, at EUR.1-certifikaterne ikke blev fremlagt sammen med toldangivelsen, men at de blev stillet til rådighed for disse myndigheder, for at disse efterfølgende kunne foretage kontrol. Toldkodeksens artikel 16 bestemte i øvrigt, at uanset hvilken metode der anvendes, skulle alle berørte personer opbevare alle dokumenter og oplysninger i den periode, der er fastsat i gældende bestemmelser, og i mindst tre kalenderår, og ifølge toldkodeksens artikel 221, stk. 3, sammenholdt med samme kodeks artikel 201, stk. 2, kunne underretning af toldskyld ske op til tre år regnet fra antagelsen af toldangivelsen.
- 55 Henset til ovenstående bemærkninger skal udtrykket »af tekniske årsager ikke er blevet godtaget ved indførslen« i artikel 16, stk. 1, litra b), i protokol nr. 1 sammenholdes med denne protokols artikel 23 og toldkodeksens artikel 77, stk. 2, således at dette udtryk tager sigte på det tidspunkt, hvor indførselslandet faktisk for første gang kontrollerer EUR.1-certifikaterne i henhold til dets procedurer. Udtrykket kan således også finde anvendelse ved en efterfølgende kontrol.
- 56 Følgelig skal det andet spørgsmål og første del af det tredje spørgsmål besvares med, at artikel 16, stk. 1, litra b), og artikel 32 i protokol nr. 1 skal fortolkes således, at hvis det under en efterfølgende kontrol viser sig, at et stempel, som ikke svarer til det mønsteraftryk, som er meddelt af udførselslandets myndigheder, er blevet anvendt på EUR.1-certifikatet, kan indførselslandets toldmyndigheder afvise dette certifikat og give det tilbage til importøren med henblik på at give denne mulighed for at opnå udstedelsen af et efterfølgende certifikat på grundlag af artikel 16, stk. 1, litra b), i protokol nr. 1 frem for at iværksætte proceduren i denne protokols artikel 32.

Om anden del af det tredje spørgsmål

- 57 Med anden del af det tredje spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 16, stk. 4 og 5, i protokol nr. 1 skal fortolkes således, at et EUR.1-certifikat, hvorpå der i rubrik 7 med overskriften »Bemærkninger« ikke er påført den særlige påtegning i bestemmelsens stk. 4, men en bemærkning, som i sidste ende skal fortolkes som betydende, at EUR.1-certifikatet er udstedt i henhold til denne protokols artikel 16, stk. 1, under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede skal betragtes som et EUR.1-certifikat, der er udstedt efterfølgende, og som giver de omhandlede varer mulighed for at blive behandlet under den ordning, der er indført ved bilag V til Cotonouaftalen.
- 58 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at i henhold til artikel 14 og artikel 15, stk. 7, i protokol nr. 1 skal EUR.1-certifikatet i princippet udstedes, så snart udførslen af varerne faktisk har fundet sted, for at kunne fremlægges for indførselslandets toldmyndigheder.
- 59 Artikel 16, stk. 1, i protokol nr. 1 udgør en undtagelse til denne regel, for så vidt som den undtagelsesvist og som en udtrykkelig afvigelse fra denne protokols artikel 15, stk. 7, tillader, at EUR.1-certifikater udstedes efter udførslen, bl.a. når det godtgøres, at et EUR.1-certifikat er blevet udstedt, men af tekniske årsager ikke er blevet godtaget ved indførslen.
- 60 Artikel 16, stk. 4 og 5, i protokol nr. 1 kræver i denne forbindelse, at der på de EUR.1-certifikater, der udstedes efterfølgende, anføres en af de særlige påtegninger, hvis præcise ordlyd fremgår af stk. 4, nemlig »udstedt efterfølgende«, i rubrikken »Bemærkninger«.
- 61 Det er derimod ubestridt i hovedsagen, at skønt de EUR.1-certifikater, som Sandler har fremlagt, efter at HZA afviste at godkende de EUR.1-certifikater, som selskabet oprindeligt havde fremlagt, var forsynet med et stempel i overensstemmelse med det mønsteraftryk, der var stillet til rådighed for Kommissionen, bar de ikke i rubrikken »Bemærkninger« den påtegning, der var specificeret i artikel 16, stk. 4, i protokol nr. 1, men påtegningen »udstedt til erstatning« sammen med datoen og nummeret for de afviste EUR.1-certifikater.
- 62 Denne formulering kan ganske vist give den forståelse, at de certifikater, som Sandler har fremlagt anden gang, var udstedt i henhold til artikel 18 i protokol nr. 1 vedrørende erstatningscertifikater.
- 63 Ifølge den forelæggende ret har den udstedende myndighed imidlertid ved disse påtegninger i det væsentlige anført på en tilstrækkelig præcis måde, at de efterfølgende udstedte EUR.1-certifikater skulle træde i stedet for de oprindeligt udstedte attestationer for præferenceordningen. Det fremgår i øvrigt ikke af de sagsakter, der er fremlagt for Domstolen, at Sandler eller udførselslandets myndigheder havde tilsigtet at anvende artikel 18 i protokol nr. 1, eller at betingelserne for anvendelse af denne bestemmelse var opfyldt.
- 64 Under sådanne omstændigheder skal EUR.1-certifikater, som de i hovedsagen omhandlede, i princippet sidestilles med EUR.1-certifikater udstedt efterfølgende, og det er følgelig ikke muligt for indførselslandets myndigheder at afvise at godkende dem som sådan.
- 65 Indførselslandets myndigheder skal således efter at have vurderet alle de relevante omstændigheder enten godkende de nye EUR.1-certifikater som berigtigelse af den tekniske fejl begået i det første sæt certifikater, eller hvis de har begrundet tvivl vedrørende de omhandlede dokumenters ægthed eller oprindelsen af de omhandlede varer, indlede kontrolproceduren i artikel 32 i protokol nr. 1.
- 66 Anden del af de tredje spørgsmål skal således besvares med, at artikel 16, stk. 4 og 5, og artikel 32 i protokol nr. 1 skal fortolkes således, at de er til hinder for, at indførselslandets myndigheder nægter at godkende et EUR.1-certifikat, hvorpå der – skønt det i alle dets øvrige elementer er i overensstemmelse med bestemmelserne i protokol nr. 1 – i rubrikken »Bemærkninger« ikke er påført den særlige

påtegning i bestemmelsens stk. 4, men en bemærkning, som i sidste ende skal fortolkes som betydende, at EUR.1-certifikatet er udstedt i henhold til protokollens artikel 16, stk. 1, som et EUR.1-certifikat, der er udstedt efterfølgende. I tilfælde af tvivl vedrørende dokumentets ægthed eller de pågældende varers oprindelse skal de pågældende myndigheder indlede kontrolproceduren i nævnte protokols artikel 32.

Det fjerde spørgsmål

- 67 I betragtning af det svar, der er givet på det andet spørgsmål, er det ufornuddent at besvare det fjerde spørgsmål.

Det femte spørgsmål

- 68 Henset til besvarelsen af det første spørgsmål er det ufornuddent at besvare det femte spørgsmål.

Sagens omkostninger

- 69 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Tiende Afdeling) for ret:

- 1) Artikel 889, stk. 1, første afsnit, andet led, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, som senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 214/2007 af 28. februar 2007, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en ansøgning om godtgørelse af told, når der er blevet ansøgt om og tildelt en toldpræferenceordning ved varernes overgang til fri omsætning, og det først er senere, i forbindelse med en efterfølgende undersøgelse foretaget efter udløbet af toldpræferenceordningen og genindførelsen af den normale told, at indførselslandets myndigheder har foretaget efteropkrævning af forskellen i forhold til den told, der finder anvendelse på varer med oprindelse i tredjelande.
- 2) Artikel 16, stk. 1, litra b), og artikel 32 i protokol nr. 1 i bilag V til partnerskabsaftale mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 og godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 2003/159/EF af 19. december 2002, skal fortolkes således, at hvis det under en efterfølgende kontrol viser sig, at et stempel, som ikke svarer til det mønsteraftryk, som er meddelt af udførselslandets myndigheder, er blevet anvendt på varecertifikat EUR.1, kan indførselslandets toldmyndigheder afvise dette certifikat og give det tilbage til importøren med henblik på at give denne mulighed for at opnå udstedelsen af et efterfølgende certifikat på grundlag af artikel 16, stk. 1, litra b), i protokol nr. 1 frem for at iværksætte proceduren i nævnte protokols artikel 32.
- 3) Artikel 16, stk. 4 og 5, og artikel 32 i protokol nr. 1 skal fortolkes således, at de er til hinder for, at indførselslandets myndigheder nægter at godkende et varecertifikat EUR.1, hvorpå der – skønt det i alle dets øvrige elementer er i overensstemmelse med bestemmelserne i samme protokol – i rubrikken »Bemærkninger« ikke er påført den særlige påtegning i bestemmelsens stk. 4, men en bemærkning, som i sidste ende skal fortolkes som betydende, at varecertifikat EUR.1 er udstedt i henhold til protokollens artikel 16, stk. 1, som et

varecertifikat EUR.1, der er udstedt efterfølgende. I tilfælde af tvivl vedrørende dokumentets ægthed eller de pågældende varers oprindelse skal de pågældende myndigheder indlede kontrolproceduren i nævnte protokols artikel 32.

Underskrifter